

برک سبزنامه شماره ۱۱۶، بکاری محمودی خوانساری، محبلی، حبیب‌الله بدلیعی، سه‌گانه

روشنک:

چشم بکشا، چشم بکشا که جلوه‌دلدار
به تجلی است از درود دیوار
این تماشای چو سگری کونی
لیس فی الدار غیره دیار

آقای حسن کسایی نغماتی در مثنوی سه‌گانه می‌نوازد.

روشنک: (شعر عبرت‌ناهنی)

کاهی ز لطف حال دل زار ما سپرس ۲
از بهر ما سپرس، برای خدا سپرس
(بابا تو آشنا تو یگانه ای ز ما) ۲
یگانگی مکن خبر آشنا سپرس
(از ما سپرس که چه دل از دست داده ایم) ۲
از آن که برده است دل از دست ما سپرس

آقای کسایی بچنان به سلونوازی اداوه می‌دهد.

روشنک: (شعر کمال خنجد)

(مارا کھی از روی تو چیدن نگذارند) ۲
چیدن چه خیالی است که دیدن نگذارند
صد شربت نوشین ز بخت خسته دلان را
نزدیک لب آزند و چشیدن نگذارند
(کفتم شود مرده می‌دشام تو گوشم) ۲
آن نیز شنیدم که شنیدن نگذارند
(مگری کمال از سر زلفش که در این دام) ۲
مرغی که در افتاد، پریدن نگذارند

استاد کسایی بچنان نغماتی بیادکاری می‌نوازد.

روشنک: (شعر عرفی شیرازی)

(گر نخل و فابرنده چشم تری هست) ۲
تاریشه در آب است امید عمری هست

آن دل که پریشان شود از ناله بلبل در دانش آویز که باومی خبری هست

استاد مرتضی خان مجتبی در آمد را آغاز کرده و سپس به همراه نوازنده ضرب نغالی به اتفاق به یادگاری نوازند.

آواز محمودی خوانساری: (شعر سعدی)

(به وصل خود) ۲ دوانی کن دل دیوانه مارا	(ز جد بگذشت) ۳ مشتاقی و صبر اندر نغمت یارا) ۲
مگر لیلی کند در مان غم مجنون شیدا را	علاج در دشتاقان طیب عام نشاند
بر آید از دم آبی بسوزد بهفت دیارا	چنان مشتاقم ای دلبر بیدارت که گز روزی
ولیکن تا ترا دیدم گزیدم راه سودارا	مرا سودای بت رویان بودی پیش ازین در سر

استاد بدیع و نوازنده ضرب چهار مضرابی را به صاحب‌دلان تقدیم می‌دارند.

ادامه آواز:

یا، یا، یا تا یک زمان امروز خوش باشیم در خلوت	(که در عالم نمی‌دانند) ۲ کسی احوال فردا را
(بی تا یک زمان) ۲ امروز خوش باشیم در خلوت	(که در علم نمی‌دانند) ۲ کسی احوال فردا را

روشنک: (شعر عراقی)

(زیب که زد کاهت نوید نکر دو باز) ۲ آن کس که به امید بر خاک درت افتد

این هم برگ سبزی بود تخم دویش. علی نگهدار شما.

گوینده آقا ازاد یو:

آنچه شنیدید برنامه شماره ۱۱ برگ سبز بود که با شرکت آقایان مجتبی، کسایی، بدیع، محمودی خوانساری و امیر ناصر اقتراح در استودیوی کلمات تنظیم یافته، اشعار به ترتیب از عطار

عبرت ناینی، کمال خنجد، عرفی شیرازی و عراقی، غزل آواز از سعدی، گوینده روینک.

مدت زمان برنامه ۲۶ دقیقه و ۱۴ ثانیه می باشد.

توضیحات:

آنچه به دوستان برگ سبز تقدیم شد برگ سبز شماره ۱۱۶ بود که باین شماره به ثبت رسیده. قابل ذکر است که از این برنامه دو نسخه ناقص بدست آمد که در هر دو شماره برنامه و معرفی از آن حذف شده بود، نسخه اول از آغاز نوازگی نی آقای کسایی شروع شده بود و کلمه های آن وجود داشت و همچنین نوازگی آقای محبوبی ولی آواز آقای محمودی خوانساری حذف شده بود و سلوهای میان آواز آقای بدیعی را به سلو نوازی های محبوبی وصل کرده بود و خلاصه سعی شده بود که یک چیز استکاری ساخته شود و مشخص نیست این افراد چه مقصودی را در سری پروراند، بهر جهت نسخه دوم این برنامه از دکلمه شعر روینک (گر نخل وفا) شروع شده بود و تا آخر برنامه پیش رفته بود ولی با نگویند که عرض کردم شماره آن ذکر نشده است. نگارنده در شماره آن سگی ندارم و از جهت بنرمندان هم مشخص است و فقط نوازنده ضرب محمول می ماند که شاید در نسخه معرفی دارم و وجود داشته باشد، از نظر اشعار برنامه دو بیت از عرفی شیرازی و چند بیت از کمال خنجد دیده می شود، غزل آواز از سعدی است که در خلال آن آقایان محبوبی و بدیعی بهکاری داشته، بیت آخر برنامه از عراقی است و احتمالاً دو بیت هم از عطار در ابتدای برنامه طبق روال برگ سبزهای اولیه آمده باشد. سه بیت ابتدای برنامه از عبرت ناینی است.

در نسخه همراه معرفی که بعداً بدست آمد نام نوازنده ضرب مشخص شده ولی آهنگ دستگاه گفته شده.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این

مطالب مایل به همکاری هستند تقاضایم از طریق آدرس ایمیل Asheghane1golha@gmail.com با ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش